

धाराध

धारोष्ण

धाव

(यथा, प्राङ्मुक्तये १ अङ्के ।
 “ध्रुवं स नीलोत्पलपत्रधारया
 शमीलतां ह्वेत्सुखं वसति ॥”)
 उत्कर्षः । रपचक्रम् । इति हेमचन्द्रः ॥ १४१६ ॥
 (यथा, रघुः । १३ । २५ ।
 “आभाति वेला लवणासुराग्ने-
 धारानिवद्धेव कलङ्करेखा ॥”)
 यशः । अतिवृष्टिः । (यथा, पञ्चतन्त्रे । २।६२ ।
 “पर्जन्यस्य यथा धारा यथा च दिवि तारकाः ।
 विकतारेणो यद्भूत् संख्या परिवर्जिताः ।
 गुणाः संख्यापरित्यास्तद्दृश्य महालयः ॥”)
 सम्बुद्धः । इति शब्दरत्नावली । घनासारवर्ष-
 यम् । सद्गुणः । इति विश्वः ॥ (प्रवाहः । यथा,
 याज्ञवल्क्ये । १ । २०० ।
 “वहसाचं शतधारन्विभिः पावनं कृतम् ।
 तेन त्वामभिविञ्चामि पावमात्रः पुनस्तु ते ॥”)
 दक्षिणदेशस्य पुरीविशेषः । इति विक्रमचरि-
 तम् ॥ * ॥ (तीर्थविशेषः । यथा, महा-
 भारते । ३ । ८४ । २३ ।
 “प्रदक्षिणतुपाटव्य गच्छेत् भरतर्षभ ॥
 धारां नाम महाप्राज्ञ । सर्वपापप्रमोचनीम् ।
 तत्र स्नात्वा नरयात्र । न शोचति नराधिप ॥”)
 अथ श्वरादिशान्धर्षं श्रीनरसिंहादिभिर्हृत्विंज-
 धारापातनविधिः । यथा, वृषिंहपुराणे ।
 “तथा महाश्वरयस्त्रे धारां देवस्य मूर्धनि ।
 सन्तां नारसिंहस्य कुण्यांश्चा कारयेत् द्विजैः ॥
 होमश्च भोजनश्चैव तस्य दोषः प्रशाम्यति ॥”
 धाराकदम्, पुं, (धारा काञ्चीपलक्षितः कदम् ।
 वर्षाकावे जायमानत्वादस्य तथात्वम्) कदम्-
 वृक्षप्रभेदः । कैलिकदम् इति भाषा । तत्-
 पर्यायः । प्राटव्यः २ पुलकी ३ भृङ्गवल्गुः ४
 मेघासः ५ पियकः ६ गौपः ७ प्राटव्यैः ८
 कलत्सकः ९ । इति राजनिर्घण्टः ॥ धाराकद-
 मकः १० । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 धाराङ्कुरः, पुं, (धाराया वृष्टेः अङ्कुर इव ।)
 शीकरः । वनोपजः । नाशीरः । इति मेदिनी ।
 २, २६६ ॥
 धाराङ्गः, पुं, (धारा उत्कर्षे एव अङ्गं यस्य ।
 श्रेष्ठत्वादस्य तथात्वम्) तीर्थम् । (धारा-
 न्वितमङ्गमस्य ।) खड्गः । इति हेमचन्द्रः ॥
 धाराटः, पुं, (धारायै वृष्टायं अटतीति । अट +
 अच् ।) चातकः । (धारामटति वर्षाबीज्येन
 प्राप्नोतीति ।) मेघः । (धारां गतिं अटतीति ।)
 सुरङ्गः । मत्तहकी । इति शब्दरत्नावली ।
 धाराधरः, पुं, (धरतीति । धृ + अच् । धाराया
 धरः ।) मेघः । (यथा, उत्तरचातकाटके । ४ ।
 “२ धाराधर । धीरनीरनिकरैरेषा रवा नीरवा
 शेषा पूषकरोत्करैरेतिसरैरापुरि भूरि त्वा ।
 एकान्तेन भवन्मननरगतं स्नानेन सन्निवृत्य
 आचार्यं परिपीडितोऽभिरमते यन्नातक-
 स्तृष्णया ॥”)
 खड्गः । इति मेदिनी । २, २६६ ॥

धाराफलः, पुं, (धारा पत्रे यस्य ।) मदनवृक्षः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ (मदनशब्देऽस्य गुण-
 पर्याया ज्ञातव्याः ॥)
 धाराविः, पुं, (धाराया वृष्टेः अविः पृष्ठीव ।
 अभिधानात् पुंस्त्वम्) वायुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 धाराविषः, पुं, (धारा एव विषमिव यस्य प्राण-
 नाशकत्वात् ।) खड्गः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 धारासम्यातः, पुं, (धारायां सम्पत्स्यक् पातो यत्र ।)
 महावृष्टिः । तत्पर्यायः । धारा १ सम्यातः २
 आसारः ३ । यथा,—
 “धारां सम्यात आसारञ्चितयथापि कुत्रचित् ॥”
 इति शब्दरत्नावली ।
 (यथा, प्रबोधचन्द्रोदये ५ अङ्के ।
 “ततो देवि ! परस्परं करितुरमरपदातीनां
 निरनार-शरनिकर-धारासम्यातोपदर्शितदुर्हि-
 नानां तेषामस्त्राकं च योधानां तुमुलः सम्यु-
 हारः प्रावर्तत ॥”)
 धाराकुह्री, स्त्री, (धारान्विता कुह्री ।) विधार-
 कुह्री । इति राजनिर्घण्टः ॥ तैकांटासिज
 इति भाषा ॥
 धारिणी, स्त्री (धरतीति । धृ + ङिनिः + डीप् ।)
 धरणी । इति शब्दरत्नावली । शास्त्रलिखिणीः ।
 इति शब्दचन्द्रिका । चतुर्हंशदेवयोविद्गणः ।
 यथा,—
 “श्रीची वनसती गार्गी धूम्रोणां रुचिराक्षतिः ।
 सिनीवाली कुङ्कु राका तथा चाङ्गुमतिः सुभा ॥
 आयतिर्नियतिः प्रजा सेना वेला च नामतः ।
 एताञ्चतुर्हंश प्रोक्ता धारिण्यो देवयोषितः ॥”
 इति वृद्धिपुराणे गणभेदनामाध्यायः ॥
 (धारणकर्त्री । यथा, विष्णुपुराणे । १।१३।८८ ।
 “प्राणशदानात् स पृथुर्व्यस्नात् भृशैरभूत् पिता ।
 ततस्तु पृथिवीसंज्ञामवापाखिलधारिणी ॥”
 आधारसंख्या । यथा, तत्रैव । १ । १३ । ६९ ।
 “सैषा धात्री विधात्री च धारिणी पोषणी तथा ।
 सर्वस्य जगतः पृष्ठी विष्णुपादतलोल्लवा ॥”
 “धात्री माता विधात्री कर्त्री धारिणी आधारः
 पोषणी पोषणकर्त्री ॥” इति तट्टीकायां श्रीधर-
 स्वामी ॥)
 धारी, [नृ] पुं, (धरतीति । धृ + ङिनिः ।) पौत्र-
 वृक्षः । इति जटाधरः ॥ त्रि, धारविशिष्टः ॥
 (धारकः । यथा, महाभारते । ५ । ३१ । ११ ।
 “तत्रैव विदुरं ब्रूयाः कुरुणां मन्त्रधारिणम् ॥”
 यन्मतात्पर्यव्यञ्जः । यथा, मनुः । १२ । १०३ ।
 “अङ्गोऽप्येयं ग्रन्थिनः श्रेष्ठान् ग्रन्थिभ्यो धारिणो वराः ।
 धारिणो ज्ञानिनः श्रेष्ठा ज्ञानिभ्यो यवसायिनः ॥”)
 धारुः, त्रि, (धयति पिबतीति । धे ट् पाने +
 “दाघेट्विशद्वसदो वः ।” ३ । २ । १५६ । इति
 वः ।) मानकर्ता । इति जटाधरः ॥ (यथा,
 अथर्ववेदे । ४ । १८ । २ ।
 “वत्सो धारुवित मातरं तं प्रल्लगुपपद्यताम् ॥”)
 धारोष्णं, स्त्री, (धारायां दोहनप्रभाते उष्णम् ।)
 दोहनेनोष्णधारया पतितदुग्धम् । तस्य गुणाः ।

“धारोष्णस्य नृतं पयो भ्रमहरं निद्राकरं कान्तिदं
 वृष्यं वृंहयमधिवर्द्धनमतिस्ताडुं चिदोवापहम् ॥”
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 (“धारोष्णं गोपयो नृत्यं लघु शीतं सुधासमम् ।
 दीपनश्च त्रिदोषघ्नं तहाराशिशिरं व्यजेत् ॥
 धारोष्णं शस्यते गर्वं धाराशीतनु माह्विभम् ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वोक्तको द्वितीये भागे ।)
 धार्तराष्ट्रः, पुं, कृष्णवर्णं चतुश्चरव्युक्तहंसः । गेडि
 हंस इति भाषा । इत्यमरः । २ । ५ । १२४ ॥
 (यथा, वेणीसंहारे १ अङ्के कञ्धारस्य शर-
 ह्वयं नाम् ।
 “सत्पक्षा मधुरगिरः प्रसाधिताशा मदीहता-
 रत्नाः ।
 निपतन्नि धार्तराष्ट्राः कालवशात्पेदिनीं वृष्टे ॥”)
 सर्पविशेषः । धृतराष्ट्रपुत्रः । इति मेदिनी ।
 २, २७० ॥ (यथा, वेणीसंहारे १ अङ्के ।
 “लाघात्तद्दहानकवियान्नवभापवैशैः
 प्राणेषु वित्तनिवहेषु च नः प्रवृत्त ।
 आह्वयपाकवन्नधूपरिधानकेशाः
 स्वस्था भवन्ति मयि जीवति धार्तराष्ट्राः ॥”)
 धार्तराष्ट्रपदो, स्त्री, (धार्तराष्ट्रस्य पाद इव पारो
 नृतं यस्याः । डीप् पङ्क्तः ।) हंसपदी । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ (विवृत्तिविशेषो हंसपदीशब्दे
 ज्ञातव्यः ।)
 धार्मिकः, त्रि, (धर्मं चरतीति । धर्म + “धर्मं
 चरति ।” ४ । ४ । ४१ । इति ठक् । यद्वा,
 धर्ममधीते वेद वा । “क्रतूकथादिस्त्रजान्तात्
 ठक् ।” ४ । २ । ६० । इति ठक् ।) धर्मशीलः ।
 तत्पर्यायः । देवदुः २ । इति अटाधरः ॥
 (यथा, महाभारते । १ । १२२ । ४१ ।
 “धार्मिकश्च कुरुणां स भविष्यति न संशयः ॥”)
 धार्म्यं, त्रि, (ध्रियते इति । धृ + यत् ।) धारणी-
 यम् । यथा,—
 “धाताधुराध्वसपुष्यविशाखहस्ता-
 चिकीचरात्रिपवनादितिरेवतीधु ।
 जम्बूद्वीपवृद्धशुक्रदिनोत्तमवारौ
 धार्म्यं नवं वसनमौचरविप्रतुष्टौ ॥”
 इति समयप्रदीपः ॥
 (ध्रियते परिधीयते इति । वञ्जे, स्त्री । यथा,
 भागवते । ६ । १८ । १४ ।
 “वयं तत्रापि श्रमवः शिखीरेत्या नः पितानुरः ।
 अस्तुद्वार्थे हृतवती श्रुदो वेदमिवासीत् ॥”)
 धाव, उ न जडे । ऋजि । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (धां-उभं-अकं-शुद्धीकरणे सकं-सेट् । उदि-
 त्वात् क्तावेट् ।) उ, धाधिता धौला । न,
 धावति धावते । अवः श्रौचगतिः । पाशपाणिः
 पुनस्तत्र यमदूतोऽपि धावतीति हवाशुभः ।
 नट् शुद्धिभावः शुद्धीकरणश्च । धावति तान्-
 मस्तेन शुध्यतीत्यर्थः ।
 ‘दधावद्विस्ततः’ सुवीवरुध् चिभीषणः ।
 अस्य जडे निहाया अप्रयोगः । धौतं वासः ।
 इति दुर्गादासः ॥